

(347. 4.)

VERSLAG.

Met de strekking van dit wetsontwerp kon men zich over het algemeen zeer goed vereenigen. Daardoor zal, zonder schade voor de openbare veiligheid, een aanzienlijke besparing in den dienst der spoorwegen kunnen verkregen worden.

Verscheidene leden stelden intusschen de vraag, of niet nog iets verder zou kunnen worden gegaan dan volgens het wetsontwerp geschiedt en of art. 33 der wet van 9 April 1875 (*Staatsblad* n°. 67), dat afsluiting van den spoorweg als regel vooropstelt, niet geheel zou kunnen vervallen. De Regeering zou dan op grond van art. 27, eerste lid, bevoegd blijven, voor zoover noodig voorschriften omtrent afsluiting van overwegen te stellen. Ook meenden deze leden, dat wijziging van art. 35, dat afsluiting van uit- en overwegen van niet openbare wegen voorschrijft, gewenscht zou zijn.

Enkele leden betoogden, dat nog grootere besparing, dan door dit wetsontwerp bereikt wordt, mogelijk zal zijn, door bij die overwegen, die ook in het vervolg zullen moeten worden afgesloten, niet langer waarschuwingsborden te plaatsen. Deze hebben geen nut, daar men de afsluiting van den spoorweg gemakkelijk kan zien. Ten aanzien van die overwegen, die voortaan niet meer zullen behoeven te worden afgesloten, wenschten zij de waarschuwingsborden geplaatst te zien op een afstand van 50 meter van den overweg. De thans gebrui-

kelijke plaatsing dier borden vlak bij den overweg heeft wel nut voor voetgangers en personen, die hun voertuigen zelf voortduwen, doch niet voor bestuurders van snel zich voortbewegende voertuigen als automobielen en motorrijwielen.

Eenige leden meenden op voorzichtige toepassing van de den Minister van Waterstaat krachtens het gewijzigde art. 33 toe te kennen bevoegdheden in het belang der openbare veiligheid te moeten aandringen.

Gewezen werd op het gevaar, dat de bediening van overwegafsluitingen op afstand voor de veiligheid oplevert. Ook indien uitzichtbelemmerende gebouwen en boomen worden weggenomen, blijft het gevaar bestaan, dat het bedienend personeel bij sneeuw of mist het noodige uitzicht op den overweg mist.

Enkele leden stelden de vraag, of het niet aanbeveling zou verdienen de spoorwegondernemingen van de kosten van veiligheidsmaatregelen, met name wat betreft de afsluiting van overwegen van openbare wegen, te ontlasten en de zorg voor deze verkeersaangelegenheden aan de provincie of gemeente op te dragen.

Eén lid drong aan op bevordering van hoogbouw van den spoorweg, teneinde tot een beperking van het aantal overwegen op drukke verkeerswegen te geraken.

De Commissie van Rapporteurs, vertrouwend, dat de Regering bereid zal zijn de bovenstaande opmerkingen schriftelijk te beantwoorden, is van oordeel, dat daarmede de openbare behandeling van het wetsontwerp genoegzaam zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld den 23sten December 1921.

LELY.

BULTEN.

VAN RAPPARD.

SWANE.

VAN SASSE VAN YSSELT.

